

Tato práce se zaměřuje na dosud neprobádaný problém v rámci citací Starého zákona v Matoušově evangeliu. U Matouše se objevuje celkem dvacet odkazů na knihu Leviticus. Autorka vychází z odkazů uvedených v kritickém vydání Nového zákona NestleBAlland. Některé z citací jsou v pozadí odkazů na Exodus, nebo Deuteronomium, které Matouš cituje hojněji. Někdy jsou zcela unikátní, jako v případě očištění malomocného. Nejedná se o doslovné citace, ale většinou o narážky kulturněBteologického rázu. V úvodu je představen problém starozákonních citací, v první kapitole potom stručný přehled citací v Kázání na hoře. Autorka vychází vždy nejprve od starozákonního oddílu, srovnává hebrejský a řecký text. Po jeho stručné exegesi následuje překlad odpovídajícího matoušovského oddílu a jeho srovnání se synoptiky. Následuje stručná exegese a výklad vztahu obou textů. Jak se ukazuje, oddíly z Leviticu většinou umožňují lépe porozumět významu jednotlivých výroků a gest v evangeliu. Většinou se týkají dobového pozadí. Objasňují dnešnímu čtenáři, který žije v jiném dobovém a kulturním kontextu, záležitosti, které evangelista nevysvětlil, protože předpokládal jejich znalost u čtenářů současných. Některé narážky jsou téměř irelevantní, jako odkazy na klasifikaci čistoty některých zvířat, nebo zejména ty texty, které jsou ve stínu jiných významějších paralel ve Starém zákoně, jako například oddíly z desatera vykládané v Kázání na hoře.